

Til § 22 (i lovforslaget § 21).

De gældende regler om kommunernes pligt til at stille lokaler til rådighed er ret specificerede og hører derfor snarere hjemme i en bekendtgørelse, og da kommunernes pligt i så henseende allerede efter den gældende lovgivning er meget vidtgående, finder man det ubetænkeligt at overlade til undervisningsministeren at fastsætte de nærmere regler herom. Man har samtidig fundet det rimeligt at udvide bestemmelsen til også at omfatte lokaler til de i § 45 omhandlede fritidsarrangementer, der indrettes i tilslutning til ungdomsskolen og — i særlige tilfælde — til aftenskolen.

Det anses for hensigtsmæssigt, om de bestemmelser, som undervisningsministeren herefter skal fastsætte angående kommunernes pligt til at stille lokaler til rådighed, også indeholder bestemmelser om adgang for den kommune, der stiller særlokale, f. eks. skolekøkkenlokale, til rådighed til en undervisning, der også omfatter elever fra kommuner, hvor et sådant lokale ikke findes, til at få en forholdsmæssig andel af lokaleudgifterne refunderet af vedkommende kommuner. Tilsvarende gælder med hensyn til lokale, der stilles til rådighed til landbrugsfaglig undervisning, der jo normalt omfatter elever fra en række forskellige kommuner.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til § 16, stk. 2, i den gældende ungdomsskolelov, men er ny for aftenskolens og fritidsforanstaltningernes vedkommende.

Til § 23 (i lovforslaget § 22).

Tilskuddet til læremidler i ungdomsskolen har siden 1942 uforandret været 4 øre pr. elevtime; da dette tilskud er minimalt i forhold til kommunens udgifter til læremidler, foreslås det forhøjet med 50 pct. til 6 øre pr. elevtime.

Man har derimod ikke ment at kunne udvide den for ungdomsskolen gældende regel om tilskud til læremidler til også at omfatte aftenskolen, idet udgiften hertil som følge af aftenskolens udbredelse ville blive ret stor; der er heller ikke den samme anledning til at yde aftenskolen et sådant tilskud, da dens elever gennemgående ikke er ganske unge og derfor selv i et vist omfang vil kunne betale læremidlerne. Man har derfor bevaret den hidtidige regel, hvorefter læremidler i aftenskolen må betales af kommunen eller den stedlige kreds, der har oprettet skolen, eller efter særlig godkendelse på undervisningsplanen af eleverne.

For særlig at fremme den planmæssig fremadskridende husholdningsundervisning for unge piger i aftenskolen, jfr. de herom givne regler i ministeriets vejledning af 9. september 1948, har man dog foreslået at yde tilskud til læremidler til brug for denne undervisning efter samme regler, som gælder for ungdomsskoler.

I lighed med den for ungdomsskolen gældende regel har man derhos indføjet i stk. 2 om aftenskolen, at det kun er udgiften til de *fornødne* læremidler, der skal afholdes af kommunen eller den stedlige kreds. Dette er navnlig indføjet af hensyn til de gennemgående ret dyre materialer, der anvendes i håndgernings- og sløjdundervisningen.

Til § 24 (i lovforslaget § 23).

Bestemmelserne i nærværende paragraf angående elevbetaling svarer i det væsentlige til de nugældende regler herom.

Det er således ligesom efter den gældende ordning blot anført, at der kan afkræves eleverne i aftenskolen et mindre indskrivningsgebyr, uden at der er fastsat noget maksimumsbeløb herfor. Under hensyn til de ændringer, der kan indtræffe i prisforholdene, har man ikke anset det for heldigt at fiksere noget bestemt maksimumsbeløb i selve loven, men